

РЕШЕНИЕ

№ 15435

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2194** по описа за **2026** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Г., срещу Решение № 4300 от 28.11.2025 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-ти състав по АНД № 12507/2025 г., с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], на Агенция „Пътна инфраструктура“. Със същия на „ХЕБРОС БУС“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., на основание чл. 187а, ал.2, т.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 102, ал.2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което издаденият ЕФ да бъде потвърден.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът нередовно призван се представлява се от адв. И., която моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Моли за присъждане на разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 03.06.2021 г., в 16:36 часа, ППС специален автомобил „Ф. И. , с регистрационен [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18 000 кг, брой оси 3 /три/, екологична категория Евро 0, без ремарке, се движел на територията на Столична община по път А-6 /автомагистрала „Европа“/, км 50+427, с посока Намаляващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство частично не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, тъй като за посоченото ППС имало тол декларация за преминаването, но платената категория е била по-малка от измерената.

При така установеното на юридическото лице бил съставен процесният електронен фиш за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, за което е наложено наказание на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. 179, ал.3б от ЗДвП – имуществена санкция в размер на 2500 лв.

За да отмени оспорения ЕФ СРС приема, че към датата на извършване на нарушението, ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП е недопустимо. За вмененото нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността е следвало да се ангажирана по общия ред - със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита,

че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя разбирането, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал. 1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал. 2/. Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението, за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал

процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателна, като съобразно представените по делото доказателства разноските са в размер на 300 (триста) евро - договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4300 от 28.11.2025 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 17-ти състав по н.а.х.д № 12507/2025 г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ХЕБРОС БУС“ АД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 300 (триста) евро.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ
ЧЛЕНОВЕ